

පුස්කොළ පොත්වල දක්නට ලැබෙන ප්‍රාර්ථනා පාඨ පිළිබඳ විමර්ශනයක්

- බළන්ගොඩ ආනන්ද ව්‍යුකීර්ති හිමි

පූර්ව සාහිත්‍ය විමර්ශනය

W.A. සිල්වා මහතා පුස්කොළ පොත් නාමාවලිය, පළමු කාණ්ඩය 1938 නමින් කොළඹ කෞතුකාගාරයේ පුස්කොළ පොත් පිළිබඳව ග්‍රන්ථයක් රචනා කොට ඇත. එය පුස්කොළ පොත් පිළිබඳව මෙතෙක් රචිත සාර්ථක ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් හඳුන්වා දිය හැකිය. ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය ආර්ය ලගමුව මහත්මා ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්කොළ පොත් ලේඛන කලාව නමින් ප්‍රාමාණික ග්‍රන්ථයක් රචනා කොට ඇත. එසේම නිලන්ත ඉන්දික හෙට්ටිගේ මහත්මා කොළඹ ජාතික කෞතුකාගාර පුස්කොළ පොත් පිළිබඳ විස්තරාත්මක ග්‍රන්ථ නාමාවලිය, 2010 නමින් පුස්කොළ පොත් පිළිබඳ ග්‍රන්ථයක් රචනා කොට ඇත. එසේ වුවත් පුස්කොළ පොත්වල දක්නට ලැබෙන ප්‍රාර්ථනා පාඨ පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් පර්යේෂණයක් සොයා ගැනීම අපහසු වී ඇති බැවින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලාංකේය පැරණි සාහිත්‍යය දෙස අවධානය යොමු කිරීමේදී පුස්කොළ පොත් යනු අගනා මූලාශ්‍රයකි. පුස්කොළ පොත් රචනය පිළිබඳ විමසීමේදී ඓතිහාසික වශයෙන් දඹදෙණි සාහිත්‍යයෙන් පසු 17, 18, 19 යන සියවස්වලට අයත් බවට තොරතුරු හමුවෙයි. පුස්කොළ පොත් ධර්ම ග්‍රන්ථ, විවිධ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය, වෛද්‍ය හා නක්ෂත්‍ර මෙන් ම ජ්‍යෝතිෂ විෂයයන් පිළිබඳව මූලිකව රචනා වී ඇත. තව ද වෙනත් විෂය ක්ෂේත්‍ර රාශියක් පුස්කොළවල රචනා වී ඇත.

ත්‍රිපිටක ධර්මය භාණක පරම්පරාවෙන් පසුව ආරක්ෂා වූයේ ලේඛන ගත කිරීමෙනි. මෙහිදී එම ත්‍රිපිටකය පුස්කොළවල රචනා විය. වාර්තාගත තොරතුරුවලට අනුව පුස්කොළ රචනය යන්ත්‍ර සූත්‍ර

මාර්ගයෙන් සිදු වී නොමැත. සෑම පුස්තකාල පොතක්ම කෙනෙකුගේ අතින් නිමවී ඇත. මේ නිසා තල් ගසකින් කොළයක් රැගෙන, රවනා කළ හැකි පුස්තකාලයක් දක්වා පරිවර්තනය කිරීම ඉතා මහත් පරිශ්‍රමයකින් සිදු කළයුතු කාර්යයකි. මේ සඳහා මනා පළපුරුද්දක් අවශ්‍ය වේ.

මෙහිදී විශේෂ අවධානයට ලක් කරනුයේ පුස්තකාල පොත්වල දැක්වෙන ප්‍රාර්ථනා පාඨයන් කෙරෙහිය. තවද පුස්තකාල පොතක් නිර්මාණය කිරීම ඉතා දුෂ්කර කාර්යයක් බව ද හඳුනාගත යුතු මූලික කරුණකි. එය ඉතා වෙහෙසකාරී ක්‍රියාදාමයකි. එනිසාම රවනයේදී සිදු වී ඇති වෙනස්කම් රාශියක් දැකගත හැකිය. සෑම පුස්තකාල පොතක්ම වාගේ ප්‍රාර්ථනාවක් හෝ ආශීර්වාදාත්මක ප්‍රකාශනයක් අන්තර්ගත වී ඇත. බොහෝ සෙයින් ධර්ම ග්‍රන්ථ රවනා වී ඇති හෙයින් පුස්තකාල රචනය මහත් කුශලයක් වශයෙන් රචකයා සලකා ඇති අයුරු ප්‍රකට වේ.

පුස්තකාල පොත් පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීමේදී ඊටම ආවේණික වූ සාම්ප්‍රදායික තොරතුරු රාශියක් හඳුනාගත හැකිය. ඒ අතර රචිත භාෂාව, අක්ෂර රටා, විරාම ලක්ෂණ රචිත ආකාරය, පිටු අංකනය කිරීම, සිංහල, පාලි හා සංස්කෘත භාෂාව මිශ්‍රව රචනා වී තිබීම, විශේෂයෙන් හඳුනා ගත හැකිය.

පුස්තකාල රචනයේදී විවිධ සම්ප්‍රදාය රාශියක් පැවතී ඇතිබව දැකගත හැකිය. ඒවා ප්‍රදේශ අනුව, ආචාර්ය පරම්පරා අනුව වෙනස් වන්නට ඇත. රචිත භාෂාවෙහි ද වෙනස්කම් දැකිය හැකිය. එහිදී රචකයාගේ අවබෝධය හා ශුද්ධාව බොහෝ තැන්වල මූලික වී ඇත.

අක්ෂර පිළිබඳ විමසීමේදී සාමාන්‍ය ලේඛනයක නොපවතින විශේෂ ලක්ෂණ ගණනාවක් දැක ගත හැකිය.

- රවනයේදී විශාල ඉඩක් වෙන් කිරීම.
- බැඳි අකුරු සඳහා විශේෂ අක්ෂර නිර්මාණය කොට ගැනීම.
- විරාම ලක්ෂණ සඳහා රූප සටහන් භාවිත කිරීම විශේෂිතය.

පිටු අංකනය කිරීමේදී හින්දු අරාබි ඉලක්කම් වෙනුවට සිංහල ව්‍යංකෘත අක්ෂර භාවිත කොට තිබේ. ඒ ඒ පුස්තකාල කෘතීන්හි ඇතැම් සිංහල වචන පාලි භාෂා ක්‍රමයෙන් රචනා වී තිබේ. ඇතැම් තැනෙක සිංහල, පාලි පද මිශ්‍ර වී ඇත. එසේම සංස්කෘත පද ද මිශ්‍ර වී ඇති අයුරු දැකගත හැකිය.

මෙම පර්යේෂණය සඳහා තෝරාගත් පුස්තකාල පොත් කිහිපයක් පමණක් භාවිත කොට ඇත. එනම්, ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයීය පුස්තකාලයට අයත් පුස්තකාල පොතක්, අනුරාධපුර, ඉසුරුමුණිය විහාරයට අයත් පුස්තකාල පොත් කිහිපයක්, ගල්වැවේ විමලධන්ති හිමි ගේ පුස්තකාල පොත් පිළිබඳ රචිත නිබන්ධනයේ තොරතුරු, මහාවාරිය කරුණාසේන හෙට්ටිආරච්චි මහත්මාගෙන් ලබාගත් මාතර ප්‍රදේශයට අයත් පුස්තකාල පොත් කිහිපයක තොරතුරු වශයෙනි.

පුස්තකාල පොත්වල දැක්වෙන පොදු ප්‍රාර්ථනා

ප්‍රාර්ථනා පාඨ පිළිබඳව විමසීමේදී බොහෝ පුස්තකාල පොත්වල අවසානයට යෙදී ඇති බව දැකගත හැකිය. එම ප්‍රාර්ථනා මෙම පර්යේෂණයේදී භාෂා තුනකින් යෙදී ඇති අයුරු හඳුනාගැනීමට හැකි වී ඇත. එනම්, බහුල වශයෙන් පාලි භාෂාවෙන් ප්‍රාර්ථනා හමුවෙයි. පිළිවෙළින් සිංහල හා සංස්කෘත භාෂාවෙන් යෙදුණු ප්‍රාර්ථනා ද දැක්නට ලැබෙයි. මෙම ප්‍රාර්ථනා පාඨයන් කවි හා වාක්‍ය බණ්ඩ, ගාථා හා පාලි පාඨ, ශ්ලෝක හා සංස්කෘත පාඨ වශයෙන් හමුවිය. තව ද වැඩිදුරටත් විමසීමේදී මෙම ප්‍රාර්ථනාවන් ත්‍රිවිධ ආකාරයකින් බෙදී ඇති බව හඳුනාගත හැකි ය. එනම්, මෙලොවට, පරලොවට සහ නිවනට අදාළ වශයෙනි.

සිංහල භාෂාවෙන් රචිත කවි හා වාක්‍ය බණ්ඩ

“දීර්ඝායු ලැබේවා”

(මෙය ලීව පිණින් මම බුදු වනතුරු නුවණින් මහෙහෙසට පණ්ඩිතයන් මෙන්ද; සැප සම්පත් අතින් ජෝති සිටුකුමා මෙන්ද : පරිත්‍යාගයෙන්

වෙස්සන්තර මෙන්ද : හවයක් හවයක් පාසා මා හට හේතු වාසනා වේවා !)

මෙහිදී ජාතක කථා අතර ඉතා ප්‍රසිද්ධ ඒවා කිහිපයක් උපයෝගී කර ගෙන තිබේ.

තවෙකෙක් ප්‍රාර්ථනා කොට ඇත්තේ ලොච්ඡුරා බුද්ධත්වයයි.

“මේ ලිච්චු පින් පුරා මෙමා බුදුවෙමිවා ලොච්ඡුරා” (UNC. 10) (UNC. 62)

“මේ ලිච්චු පිං පුරා
විද සවි සැපත් නිතොරා
නොවැද බිය නිසරා
මමද බුදු වෙමිවා ලොච්ඡුරා”

තවත් විටෙක ඥානවන්තයින් හා චීර්යවන්තයින් කෙරෙහි අග්‍ර බව පතා ඇත.

“සියල්ලන් කෙරෙහි අග්‍ර වේවා”

“මෙෙත්‍රී බුදු වෙමිවා” (UNC. 04)

“ඉද්ධාවන්තයින් කෙරෙහි අග්‍ර වෙමිවා” (UNC. 18)

මේ ලිච්චු පිම්පුරා විද සිච්චු ශපත් නිතොරා
නොවිද හය සසරා මම ද බුදු වෙමිමවා ලොච්චුරා

මේ අනාගතවංශ නම් වූ ප්‍රබන්ධය සමභාෂාවෙන් වෙණ් කොට මස්තක ප්‍රාප්ත කලසේක

“කා/ මෙ කුසලා බලයෙන් මම් සිච්චු අපායෙහි නොහිමෙන් තිදසපුරවරෙදී මෙන් බෝසතාණන් දකිමිවා සුරසිරිවිදනේ ගොස් කෙතු මනාහා පුරෙදී දුරුකතර කෙලෙසුන් මොක් මෙන් බුදුන්ගෙන් ලබමියෙන් සිඬිරස්තු සුභමස්තු”

“කෘෂ/ සොල්ප වූ වස්තු යන්තම් ලද්දා වූ අයද ලොභය හැර දන්පින්, කිරීමෙන් සියළු දිව්‍ය මනුෂ්‍යා සම්පත්සාධා කෙලවර නිවන් සම්පත් අත්පත් කරන්නට උත්සාහ කටයුතු ජොතිය සිටානන්ගේ මහනවීම ද රහත්ව නිවන් දැක්මද අසා සඬාවන්ත ස්ත්‍රීපුෂීයන් විසින් මොලොවග පත් නොසිකු සලා කුසලයෙහි යෙදී නිවන් දකිනට උත්සාහ කටයුතු ජොතිය මහ සිටානන්ගේ කථාවස්තුවයි සිඬිරස්තු.”

“... ලොව සියලු නුවනැත්තන් විසින් සොරතර සංසාරගමනයෙන් නිවන්පුරවැද දගනගෙනුපිතිසතමං තමන්ගේ නුවණ පමණින් එම පාලි අත්කථා සහිත වූ විස්තර දේශනාවට පැමිණ සියළු සූත්‍රය හෝ උද්දේශවාර වශයෙන් සංකේෂප දේශනාව හෝ එම සතර සතිපට්ඨානයන් අතුරෙන් එක් සතිපට්ඨානයක් හෝ ආනාපානසතිකාදි වශයෙන් එතැන වෙන් වෙන් නිවන් මග පාදා වදාළ හෙයින් එක්විසි සන්ධික් ඇතියි ඒ සියලු සති පඨාණයන්ගෙන් සූත්‍ර දේශනාවෙන් එක් කාඛයක් හෝ කී ජථිපුසං සාදියෙන් දුරුව නිශ්ශරණාධ්‍යාගයෙන් යෙදී තම තම සිඬියෙහිම උත්සාහ කටයුතු”

සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ අර්ථ හා පාලි විස්තර අවසානයේ දී වචනයෙන් අර්ථ දීමක් ඇත.

“ මෙලි වු පින්පුරා විද නොහැර මම ද බුදු වෙමිවා ලොවුතුරා ”
සවුඟැපත්ති නොරා සසර බිය නොහැරා මම”

අවසන් කොට ඇති පස් පවු නොකර කුසල් කලෝ වී නම් තුන්තරා බොධියෙන් එක්තරා බොධියකට පැමිණ අමා මහ නිදති... න්නාහුමය. (27-i)

පාළි භාෂාවෙන් රචිත ගාථා හා වාක්‍ය බණ්ඩ

- “නමෝ බුද්ධාය”
- “නිබ්බාණ පච්චයෝ හෝතු”
- “සුඛී හෝතු”
- “තික්ඛ පඤ්ඤස්ස හෝතු”

“සාධු”

“ජය මංගලම්”

“සභාතුං සකලං දුක්ඛං
විඤ්ඤාං සකලං සුඛං
පඵපොතුං අමතං ඛේමං
ධම්මරාජස්ස සන්තිකෙ”

සියලු දුක් දුරු කිරීමට : සියලු සැප විඳීමට බුදුරජුන් සමීපයේ දී
හැකිවේවා !

“ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මේන
යාව බුද්ධෝ භවේ මහං
මහෝසධෝව ඤානේන
ජෝති සෙට්ඨිව හෝගිනා
වෙස්සන්තරෝව දානේන
හෝතු මය්හං භවේ භවේ ”

“පඤ්ඤවන්තේසු අග්ගෝ භවිස්සති”

තවත් සමහර විටෙක පුර්වතා කොට ඇත්තේ සුප්‍රසිද්ධ ගාථා
උපයෝගී කර ගෙන බාලයින් ඇසුරු නොකිරීමටයි.

“ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මේන
මාමේ බාල සමාගමෝ
සතං සමාගමෝ හෝතු
යාව නිබ්බාන පත්තියා” (85)

සමහර විටෙක භව හෝග ධන ධාන්‍ය සම්පත් මෙම හේතුවෙන්
ලැබේවායි පුර්වතා කොට ඇත.

“පටිසන්ධි මානුසි හෝගා
වාසනා පිටකත්ත යේ

දාන සීල මයා පඤ්ඤා
මම හෝතු හවේ හවේ” (87)

යහපත් තැනක ඉපදීම, ත්‍රිපිටක ඥානයෙහි වාසනා ගුණය දාන, සීල ප්‍රඥාවන්ත බව හවයක් හවයක් පාසා ලැබේවා යනු ඉන් කියැවෙයි.

“උච්චේ කුලෙ මහා හෝගේ
පූජිතේ පටිසන්ධිව
නිබ්බානාධිගමායාව
මම හෝතු හවේ හවේ” (190)

(හවයක් පාසා යහපත් කුලයක ධන ධාන්‍යයෙන් ආභ්‍යව උපත ලැබීමත් (නිර්වාණාධිගමයට හේතු වාසනාවත් පතයි.)

මෙලෙස ලෞකික ලෝකෝත්තර ප්‍රාර්ථනා රාශියක් මේවාහි දැකිය හැකිය. මුලින් සඳහන් කලාක් මෙන් ඒවාහි ඉතා කෙටි සාරාංශයක් පමණි මෙහි ඇත්තේ.

“පුංඤං යං විමලං මයා මුපචිතං තෙ නිධ සගෙග චිරං විඤ්ඤෙනා මහතිං සිරිං මුනිචිරං දිසවාන මෙතෙතච්චං දඤ්ඤා දාන මනුතතරංසු මධුරං සුඤ්ඤාන ධම්ම මහං ලදෙද බ්‍යාකරණේ හවිඤ්ඤා සුගතො මොක්ඛා විලොකඤ්ඤං සබ්බසත්ත සුඛපපතතා අවෙරාම අනාමයා දිසායුකා අඤ්ඤා මඤ්ඤං පියාපපෙපානනති නිබ්බුතිං ලිඛාය පාලිනා ධම්මා නව කොටි සහසසකං කපපං අකබර ගන්තා ය චකකචතති හවිසසති දිව්‍යා මනුෂ්‍යා ලොකාදි ඵඵ ස්ථානයෙහිදි ඵඵ අප්‍රේමිකි පතතිකරණයන් මුල්කොට අමුත රස ධාරාවක් මෙන් දෙසනා කලා වු ධම්පියා ගාථා සන්න්‍යායයි ...

ඉමිනා පුඤ්ඤා කමෙමන යාව බුඬ්ඬාභවාමහං මහොසධොව ඤානෙණ ජොති සෙධේව භොගිනා වෙසසනතරොදාව දානෙන හොතු ... මයහං හවාහවෙ

බුදුවෙමිවා තිලොගුරු”

තෙමෙද නිලොක තිඤ්ඤා සමසොතානුත් ලොව එතර කිරීමෙහි රිනිමෙහි සමසංයෝග භවතු... වෙව අප්පමාද නිසංස ගාථා නිව්ඨිතා... ඉති හදන්ත ආනන්දපෙරෙණ කතං සද්ධම්මොපායන්ත සසංඤ්ඤා හරණං සමඤ්ඤා... සිද්ධිරස්තු දිට්ඨමිත්තා දිට්ඨ මිත්ත සබ්බේ සප්පුරිසාදයො අනුමෝදිඤ්ඤා මිමං පුංඤ්ඤං පාපුනස්සු සිවංපදං රාජාරාජාධිරාජා තොමද්ධාදිසාධවෙ අනුමෝදිඤ්ඤා මිමං පුංඤ්ඤංසාධයන්තු සිවං පදං... සබ්බේසත්තාව... භුතාව හිතාව අභිතාව මෙ අනුමෝදිඤ්ඤා මිමං පුංඤ්ඤංගමා (23 ii)

සංස්කෘත භාෂාවෙන් රචිත ශ්ලෝක හා වාක්‍ය බණ්ඩ

- “සිද්ධි රස්තු”
- “සුභ මස්තු”
- “කල්‍යාණ මස්තු”
- “ආරෝග්‍ය මස්තු”
- “ජයෝස්තු”
- “ඉෂ්ඨාර්ථ සිද්ධි රස්තු”
- “සුභ මංගල මස්තු”
- “සිද්ධිම්”
- “සුඛිම්”
- “චිරංජීව මස්තු”
- “ශ්‍රී යං භවතු”

සිධි රස්තු සුභ මස්තු ... අරෝග්‍යා මස්තු ඉෂ්ඨාර්ථ සිධි රස්තු ...

මේලිච්චිපිපුරාවිද සිච්චුපත් නිකොරා නොවිද භය සසරා මමද බුදුවෙමිවා

ලොචුතුරා ... උත්පත්තිස්ස සුඛවශේවරපුඤ්ඤා ප්‍රාඤ්ඤාබෝධි බොධ්‍යාංදීගසො යුගගුඛ බි බුද්ධි: දගග ජබල වාන්වජ්ජකාය ගග්‍යාකීරීතිම් ධර්මා සෝකග්‍යා තෙජෝ දගජ ධනජධණාපති :

දගබලි කාමදේව ග්‍යාරුපන්දා ණංවෙසසනතරාත්මා ම මභවතු සදා බෝධිපයථිනක ලාභා :

ඇල්බර්ට් දෙන ගොලෙල් උපාසක තැණ ලිවුවාය.

මෙහි ධම්මපදය - වචනෙන් - වචන පදගත අතී සහිතයි.

මෙම පුස්තකාල පොත් සියයට අනුවකම වාගේ කුමන හෝ ප්‍රාර්ථනාවක් හෝ ප්‍රාර්ථනා කිහිපයක් දැකගත හැකිය.

සංස්කෘත හා පාළි භාෂා මිශ්‍රව රචිත ප්‍රාර්ථනා

“ඉමං ලිඛිත පුඤ්ඤෙණ යාව බුද්ධාභවාමහං මහොසධොව ඤානෙනජොති සෙධීව භොගිණ වෙසසන්තරො ව දානෙන භොතු මය්හම භවෙ භවෙ සාධු. සාධු. සාධු.

සිධිරස්තු.”

ඉමං ලිඛිත පුඤ්ඤෙන මෙත්තෙය උපසංකමි පතිට්ඨතිඤා

සරණෙ සුඵපට්ඨාමිසාසණෙ සිද්ධිරස්තු

ශුභමස්තු... ආරෝග්‍ය මස්තු... ශ්‍රී රස්තු.... සබ්බඤ්ඤා

ඤාණස්ස පච්චයො භොතු. (20-ii)

මය්හං භවා භවෙ ඉච්ඡිතං පතීතං මය්හං ඛිප්පමෙව

සමිප්ඤ්ඤා පුරෙත්තු චිත්ත සංකප්පො චඤො පන්තරසී

යථා. සබ්බාතී සිද්ධිරස්තු

ආරෝග්‍ය මස්තු... චිරං ජීව මස්තු... කල්‍යාණ මස්තු....

ඉෂ්ටාතී සිද්ධිරස්තු.... විප්පයොස්තු.... (27-i)

සමාලෝචනය

පුස්තකාල පොත්වල දක්නට ලැබෙන ප්‍රාර්ථනා පාඨයන් පිළිබඳ වෙන් වූ ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණයක තොරතුරු සොයා ගැනීමට අපහසු වීම ප්‍රධාන වශයෙන් මෙම පර්යේෂණය සඳහා හේතු විය. පුස්තකාල පොත්වල දක්නට ලැබෙන ප්‍රාර්ථනා පාඨ පිළිබඳව විමර්ශනයට ලක් කරමින් සිදු කළ මෙම පර්යේෂණයේදී හඳුනාගන්නට ලැබුණු කරුණු රැසකි. එනම්, පුස්තකාල පොත්වලටම ආවේණික භාෂාවක්, අක්ෂර රටා, විරාම ලක්ෂණ හා පිටු අංකනය කිරීමක් වශයෙන් දැක්විය හැකිය. විශේෂයෙන් පුස්තකාල පොත් රචනා කිරීම පුණ්‍ය ක්‍රියාවක් වශයෙන් සලකා ඇති බව පැහැදිලි වෙයි.

සෑම පුස්තකාල පොතකම අවසානයට ප්‍රාර්ථනා පාඨ ඇතුළත් වී තිබීමෙන් ඒ බව පැහැදිලි වෙයි. මෙම ප්‍රාර්ථනා පාඨයන් සිංහල, පාලි, සංස්කෘත සහ මිශ්‍ර වශයෙන් ද යෙදී තිබීම විශේෂිත ය. ඒවා කවි, ගාථා, ශ්‍රී ලෝක මෙන් ම ගද්‍ය බණ්ඩ වශයෙන් ද දැකිය හැකිය. තවද එම ප්‍රාර්ථනාවන් මේ ලෝක වශයෙන්, පරලෝ වශයෙන් මෙන් ම නිර්වාණය ද අරමුණු කොට ඇත. විශේෂ අවස්ථාවන්හිදී බුද්ධත්වය ද ප්‍රාර්ථනා කොට ඇති බව දැකිය හැක. මේ පිළිබඳ සමාලෝචනය කිරීමේදී පුස්තකාල පොත් රචකයා ශ්‍රද්ධාවෙන් පිරුණු භාෂා ඥානයෙන් පිරිපුන් කෙනෙකු බව පැහැදිලි වෙයි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

01. විමලබන්ති හිමි ගල්වැවේ, ක්‍ෂේත්‍ර පුරාවිද්‍යාව 402 කෙටි නිබන්ධන එකතුව, කැළණිය විශ්වවිද්‍යාලය, කැළණිය, 1998.
02. ඉසුරුමුණි විහාර පුස්තකාල පොත, (E - 07).
03. සංඝරාජ පුස්තකාල පොත, පත්තිරු 52, ශ්‍රී ලංකා හික්කු විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාලය, පරි, 60256.
04. කරුණාසේන මහතාගෙන් ලබාගත් මාතර පුස්තකාල පොත්වල තොරතුරු.